

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **V. H.**
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen advokátem Mgr. Lukášem Mantičem
sídlem Spojů 835/2, 708 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 12. 2021, č. j. OAM-2787-10/ZR-2021, ve věci zrušení platnosti zaměstnanecké karty

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenu krajskému soudu dne 13. 1. 2022 se žalobce domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla žalobci zrušena platnost zaměstnanecké karty podle § 37 odst. 1 písm. a) a § 46e odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) a stanovena lhůta k vycestování 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Důvodem bylo pravomocné odsouzení žalobce za spáchání úmyslného trestného činu – přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“).
2. Žalobce namítl, že žalovaný byl povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí na rodinný a soukromý život žalobce, neboť to dovodila judikatura správních soudů i v případech, kdy to zákon o pobytu cizinců výslovně nevyžaduje. Žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) sp. zn. 3 Azs 237/2016, 6 Azs 114/2015, 10 Azs 263/2019, 6 Azs 422/2017, 1 Azs 76/2020 a na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 14 A 26/2020. Žalobce je vyjma uvedeného skutku příkladným občanem, zaměstnání v ČR je pro něj stěžejní, neboť značnou část svých příjmů zasílá manželce a dětem na Ukrajinu. Dále žalobce namítl, že se žalovaný dostatečně nezabýval předloženými důkazními návrhy.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zdůraznil, že si je vědom toho, že ačkoliv zákon o pobytu cizinců nevyžaduje v některých případech posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého života, nezbavuje to žalovaného povinnosti jednat tak, aby byly dodržovány závazky vyplývající České republice z mezinárodního práva. Žalovaný se věcí zabýval i z tohoto hlediska. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že žalobce pobýval na území ČR na základě zaměstnanecké karty s platností od 1. 1. 2021 do 31. 12. 2022. Řízení o zrušení platnosti této karty bylo zahájeno 7. 10. 2021 na základě zjištění, že žalobce byl trestním příkazem Okresního soudu v Ostravě, který nabyt právní moci 5. 5. 2021, odsouzen za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku k peněžitému trestu celkem 20 000 Kč. Zástupce žalobce se seznámil s podklady, písemně se vyjádřil, poté žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 12. 2021 zrušil platnost zaměstnanecké karty a stanovil žalobci lhůtu k vycestování. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný zabýval také tím, zda v nedojde k nepřiměřenému zásahu do soukromého nebo rodinného života žalobce a zda zrušení pobytového titulu není v rozporu s článkem 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, a dospěl k závěru, že nikoliv, neboť žalobce má rodinné vazby jen v domovské zemi, nikoli v ČR, žalobce je dospělý a svéprávný a jeho vztahy k domovské zemi nejsou zpřetrhány.
5. U jednání dne 25. 4. 2023 žalovaný doplnil k současné situaci, že nyní se celá žalcova rodina nachází v ČR. Žalobce, jeho manželka i děti jsou držiteli dočasné ochrany, žalobce má nyní v ČR volný přístup na trh práce, nepotřebuje k tomu zaměstnaneckou kartu. Zástupce žalobce potvrdil, že se žalobce i s rodinou nachází na území ČR a že požívají dočasné ochrany. Nadále však setrval na žalobě, neboť dočasná ochrana je jiným důvodem pobytu žalobce.
6. Soud u jednání sdělil k důkazu obsah listin předložených žalovaným, z nichž ověřil, že žalobce nyní pobývá na našem území na základě dočasné ochrany s platností do 31. 3. 2024, stejně tak jeho dvě dcery (nar. 2007 a 2012) i manželka, u níž je platnost dočasné ochrany do 30. 9. 2023, s tím, že probíhá řízení o prodloužení dočasné ochrany.

7. Krajský soud se nejprve zabýval přezkumem napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“) a dospěl k závěru, že žalobní body nejsou důvodné.
8. Podle § 37 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců, ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty, jestliže cizinec byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. K důvodu zrušení zaměstnanecké karty nesměřoval žádný žalobní bod.
9. K námitce, že žalovaný byl povinen zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí na rodinný a soukromý život žalobce, soud uvádí, že žalovaný se touto otázkou zabýval, přezkoumávané rozhodnutí obsahuje dostatečné zhodnocení přiměřenosti dopadů, žalovaný se zabýval vším, co žalobce uvedl, a soud se závěry žalovaného souhlasí, pro stručnost odkazuje především na str. 4 – 5 odůvodnění napadeného rozhodnutí. Pokud jde o judikaturu zmiňovanou v žalobě, tak rozhodnutí sp. zn. 3 Azs 237/2016 a sp. zn. 6 Azs 114/2015 se zabývala odlišnou skutkovou i právní situací (správním vyhoštěním). Se závěry rozhodnutí sp. zn. 10 Azs 263/2019 a sp. zn. 6 Azs 422/2017 souhlasí jak soud, tak i účastníci tohoto řízení (stručně řečeno, byť zákon o pobytu cizinců nestanoví v daném případě povinnost zkoumat dopady, nelze od zkoumání upustit s ohledem na mezinárodní závazky ČR, pokud cizinec vznesl konkrétní námitku v řízení). Rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 14 A 26/2020 se týkal platnosti zaměstnanecké karty, ovšem za odlišné skutkové situace (cizinec měl na území ČR manželku a 4 děti, správní orgány se těmito skutečnostmi nezabývaly dostatečně). Též v případě rozsudku NSS sp. zn. 1 Azs 76/2020 se jednalo o zaměstnaneckou kartu a nedostatečné posouzení přiměřenosti dopadů do soukromého a rodinného života cizince. Soud k námitce zkoumání přiměřenosti ještě dodává, že žalobce byl již ve správním řízení zastoupen týmhž advokátem jako nyní u soudu a jeho vyjádření ve správním řízení bylo obsahově totožné s žalobou – v žalobě tedy žalobce již nijak nereagoval na argumentaci žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
10. Druhou žalobní námitku, tedy, že se žalovaný dostatečně nezabýval předloženými důkazními návrhy, lze označit za zcela obecnou. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že *míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.* (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010 č. j. 4 As 3/2008-78). Nad rámec řečeného je možno uvést pouze to, že podle obsahu spisu se žalovaný dostatečně zabýval listinami, které žalobce předložil spolu s vyjádřením. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
11. Po vydání napadeného rozhodnutí žalovaného a podání žaloby k soudu se zcela zásadním způsobem změnila situace v žalobcově domovském státě, když dne 24. 2. 2022 vyvolaly ozbrojené síly Ruské federace brutální válečný konflikt na Ukrajině. Je všeobecně známou skutečností, že tato vskutku strašná válka bohužel stále pokračuje, proto soud v dané věci překročil rámec § 75 odst. 1 s. ř. s. a zabýval se též mezinárodněprávní zásadou *non-refoulement*, tedy závazkem České republiky nevystavit žádnou osobu, jež podléhá její jurisdikci, újmě, která by spočívala v ohrožení života či vystavení mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to např. tím, že bude vyhoštěna či v důsledku jiných okolností donucena vycestovat do země, kde by jí taková újma hrozila (srov. rozhodnutí NSS ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013-46). V řízení před soudem bylo

prokázáno, že žalobce (i jeho manželka a nezletilé dcery) je nyní oprávněn k pobytu na území České republiky na základě zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů, tedy v současné době nehrozí, že by byl nucen vycestovat do země, kde by mu hrozila výše uvedená újma. Soud proto nepovažoval za nutné ani hospodárné, aby rušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalovanému k dalšímu posouzení ve smyslu § 179 zákona o pobytu cizinců (srov. a contrario např. rozsudek NSS ze dne 14. 4. 2022 č. j. 5 Azs 89/2022-24).

12. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 25. dubna 2023

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu